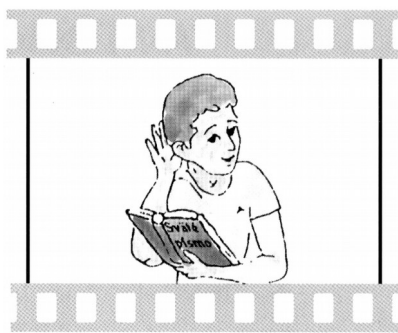

Podme si čítať Slovo života

5

Biblia a príbehy na každý deň vo Veľkom pôste 2020

Piata pôstna nedeľa – 29. 3. 2020

Prís 15,1

Vľúdna odpoveď krotí hnev urážlivé slovo vzbudzuje však zlosť.

Podvodníčky! - 15

Bolo studené zimné popoludnie. Skauti sa rozdelili do skupín po troch alebo štyroch a hrali biblickú hru. Po okolitej prírode a v priľahlých budovách mali ukryté jednotlivé značky a správy, podľa ktorých mali v hre pokračovať.

Klára, Janka, Katka a Alica utekali cez lúku a hľadali ďalšiu značku, ďalší biblický verš. „Klára," nariekala Alica, „nemôžem to nájsť. Malo by to byť niekde tu, v stodole."

„Naozaj neviem, kde to môže byť," odpovedala jej Klára.

Janka s Katkou prehľadávali stodolu. „Neurobili sme niekde chybu?" spýtala sa Janka.

A čo vedro?" vykrikla Katka. Rozbehli sa k nemu a naozaj... Tam našli ďalší odkaz.

„Je to v poriadku," začala Klára. Vytiahla z tašky Bibliu. „Všetko naznačuje, že..."

Alica sa k nej nahla a čítala: „Uctievať ma bude poľná zver, šakaly a pštrosy, lebo som dal vodu do púšte a rieky na pustatiny..."

Chvíľu bolo ticho. Potom Jamku niečo napadlo. „Pozrite, tí tam už stúpajú na vrch Ararat! Stavím sa, že niekde tam bude asi ďalší odkaz. Mohli by sme ísť za nimi a zistiť to. Ušetríme si tak čas zbytočným hľadaním."

Práve v tej chvíli vyšiel z lesa Timoš, piatak. Bol o dva roky mladší ako dievčati

„Pôjdem na vrch a zistím vám to," ponúkol sa. „Aj iným som tak pomohol."

Klára zajasala: „Choď, rýchlo bež, Timoš."

Janka s Katkou sa pridali: „Bež, bež, Timoš."

„Nie!" vykrikla Alica. „Nie! To je podvádzanie! Podvádzajte nebudeme!"

„Alica, nikto sa to nedozvie!" prehovárala ju Janka.

„Nie, nerobme to!" prosila ich.

„Choď, Timoš!" prosíkal zvyšok dievčenskej skupiny.

„Nechod', Timoš!" prehovárala ich Alica, ale Timoš už uháňal hore zasneženým kopcom.

Alica tam zostala stáť a hľadela kamsi do neznáma.

Prečo to len urobili? rozmýšľala. Čo ak sa to niekto dozvie? No, hádam sa to predsa len podarí, ale...

Alica zbehla ku Katke. „Katka, som taká nahnevaná!" vybuchla-„Prečo máme podvádzať?"

„Viem, ako ti je," odpovedala jej Katka. „Tiež som Timoša posielala hore, ale nebolo to správne. Ani ja nechcem, aby sme podvádžali."

Onedlho sa Janka s Klárou vrátili so správou od Timoša, ktorý sa potom zaradil k svojej skupine. Dievčatá vyšli hore na ďalší kopec, vyhľadali niekoľko ďalších odkazov a prišli na pôvodné stanovisko. Tam niekde bol posledný odkaz, ktorý ich delil od cieľa.

Keď prechádzali okolo Alicinho otca, ktorý bol vedúcim ich oddielu, zavolať si Alicu k sebe. Tón jeho hlasu prezrádzal, že niečo nie je v poriadku.

„Poslali ste nejakého chlapca hore na kopec, aby vám zistil ďalší odkaz namiesto toho, aby ste tam išli sami?“ spýtal sa jej. Alica sa naňho neveriacky pozrela. „Kto ti to povedal?“ „Timoš. Je to pravda?“ Boli odhalené! Čo mala povedať? „Ocko, ja som to nechcela! Vravela som im, aby to nerobili!“

Chvíľu sa na ňu uprene pozeral a potom povedal: „Vaša skupina je diskvalifikovaná!“ Diskvalifikovaná?! Veď sa tak snažili a teraz sú pre porušenie pravidiel vylúčené z hry! To strašné slovo jej znelo stále v ušiach. Poriadne nahnevaná sa vrátila k svojej skupine. Bola taká zlostná, že sa jej chcelo až plakať.

„Sme diskvalifikované, pretože sme podvádžali!“ povedala dievčatám.

Dievčatá zostali ako omráčené. Janka sa spamätala prvá: „Kto to povedal?“

„Timoš. A preto sme diskvalifikované!“

Klára pokrčila ramenami: „A komu to prekáža?“

Alica radšej odišla preč. Nemohla pochopiť, ako je to možné, že ich vôbec nemrzí, že podvádžali a že to vyšlo najavo. Naozaj im to nie ľúto?

Alicina skupina sa vrátila dnu, aby čakala na ostatné družiny, kým ukončia hru. Jej otec práve hodnotil skupinu chlapcov - ôsmakov. Jeden z nich, Blažej, keď ich uvidel, začal vykrikovať: „Podvodníčky! Chacha! Boli ste diskvalifikované!“

Alicu akoby niekto bodol pri srdci. S hnevom sa pozrela na Kláru to mohli urobiť? Ona a Katka nechceli podvádzať! To nie j ich teraz považujú za podvodníčky.

Alica zavolala ocka do vedľajšej miestnosti. „Ocko,“ začala a strašne jej pritom šlo do plaču, „nechcela som podvádzať! Kláre a Janke som povedala, že to nemajú robiť, ale ony to aj tak urobili! Ôsmaci na nás teraz vykrikujú, že sme podvodníčky a o chvíľu to budú robiť všetci!“

„Rozumiem ti,“ povedal ticho a jemne ju objal.

„Najradšej by sme sa už nikomu neukazovali na oči.“

„Zostaňte dnu do večernej pobožnosti,“ povedal ocko.

„Tak strašne sa na ne hnevám!“ povedala ticho Alica.

Poutierala si slané slzy a vrátila sa k dievčatám. Inokedy bola táto miestnosť s malou lampou celkom príjemná, ale teraz sa tu Alica cítila hrozne. Sadla si na lavičku v kúte ku Katke. „Katka, ako nám to len mohla Janka s Klárou urobiť? Odteraz sa nedokážem nikomu pozrieť do očí!“

„Viem, Alica,“ povedala Katka a pozrela na tie dve. Klára a Janka si ľahli na drevené lavice, ktoré tam boli a snažili sa zaspáť. Aj keď ich mrzelo, čo urobili, tvárili sa, akoby sa nič hrozné nestalo.

Alica sa snažila niečo si prečítať, ale vôbec sa nemohla sústrediť. Utekala preto k telefónnej búde, aby zavolala mame. Len čo v telefóne začula mamin hlas, rozplakala sa.

„Alica, rozumiem ti, ale neviem, prečo si taká nahnevaná,“ povedala jej mama. „Máš čisté svedomie. Neurobila si nič zlé. Prečo sa teda tak hneváš?“

„Pretože nás nazvali podvodníkmi - a všetky, aj keď ja som s tým nesúhlasila!“

„Každé tvoje rozhodnutie, už či dobré, alebo zlé, zanechá na niekom vplyv a určité následky. Klára a Janka sa rozhodli nesprávne. Následky ich zlého rozhodnutia musíš znášať aj ty s Katkou. Mali by ste Kláre a Janke odpustiť.“

„Ale mami, to sa nedá!“

„Alica, musíš. Ak to neurobiš, pokazíš si celý zvyšok týždňa!“

Chvíľu bolo ticho. Alica rozmýšľala o maminej rade.

„Dobre, mami, asi máš pravdu. Vďaka!“

„Mám ťa rada, ty moje dievčatko. Budem sa za teba modliť.“

Alica sa vrátila k dievčatám.

„Klára a Janka, prepáčte mi. Veľmi som sa na vás hnevla za to, čo sa dnes stalo.“

„Alica, aj ty odpusť nám,“ povedala Janka a Klára to svojím pohľadom potvrdzovala, „Nemali sme podvádzať, bolo to naozaj zlé.“

„Odpúšťam vám,“ povedala Alica na ich ospravedlnenie a pocítila úľavu.

Tento príbeh je dôkazom toho, že odpustenie pomáha víťaziť nad hnevom a robí v živote divy.

Mali by sme vždy odpúšťať – tým, čo sa kajajú, kvôli nim a tým, čo sa nekajajú, kvôli nám samým.

Pondelok po piatej pôstnej nedeli– 30. 3. 2020

Rim 5,8

Ale Boh dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešnici.

Záchranná sieť - 16

Keď sa v San Franciscu staval ponad záliv obrovský most, stavba zaostávala oproti plánu, pretože niekoľko robotníkov sa smrteľne zranilo pri páde z lešenia. Mnohí dostali strach a odišli. Inžinieri a stavbyvedúci dlho nemohli nájsť riešenie, ktoré by zastavilo veľké finančné straty. Potom niekto navrhol, aby pod most zavesili obrovskú sieť, ktorá by zachytila toho, kto by spadol. Napokon, napriek veľkým finančným nákladom, inžinieri súhlasili s natiahnutím siete. Spočiatku sa zdalo, akoby toto opatrenie vôbec nepomáhalo. Onedlho však jeden či dvaja robotníci opäť spadli z lešenia a sieť ich zachránila. Postupne sa aj ostatní prestali báť a vrátili sa na stavbu. Strach z pádu z výšky nahradila viera v záchrannú sieť.

Božia milosť je ako záchranná sieť, ktorou nás Pán Boh chce zachrániť od následkov našich pádov. Bolo to veľmi drahé opatrenie, ale je to jediný spôsob, ako nás zachrániť. Boh nás ním chce uistiť o tom, že Pán Ježiš stojí pri nás v každodenných nebezpečenstvách. *To však neznamená, že by sme sa mali neuvážene vrhať do čohokoľvek.*

Mnohí kresťania sú šokovaní hriechom, aj keď v skutočnosti by ich mala ohromiť Božia milosť.

Utorok po piatej pôstnej nedeli– 31. 3. 2020

1Jn 3,4

Každý, kto pácha hriech, pácha aj bezprávie, lebo hriech je bezprávie.

„Nemilosrdný policajt“ - 17

Na preplnené letisko príde prepychové červené auto. Z auta vystúpi žena. Muž zostane v aute a čaká na manželku, ktorej má priletieť priateľka. Okolo práve prechádza policajt. Zastaví sa pri aute a ukazuje šoférovi, že tu parkovať nesmie. Posiela ho na parkovisko. Vodič v aute však odmieta odísť, a tak policajt vyťahuje pokutový blok a vraví mu: **Parkovanie na tomto mieste vás bude stáť 50€.**

Šofér stiahne okno a hovorí: „Čakám len na manželku. Nemohli by ste byť ku mne milostivejší?“

Policajt odpovedá: „Takú milosť nepoznám. Tu poznám len zákon.“

Muž v aute naozaj nevedel, čo je to milosť. Ak robíme niečo protizákonné, a pritom žmurkneme okom, tak veru milosť nezískame!

Koľko ľudí potrebuje zákazy, aby ich mohlo prekročiť!

Streda po piatej pôstnej nedeli– 1. 4. 2020

Rim 6,23

Lebo mzdou hriechu je smrť, ale Boží dar je večný život v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.

Kráľovská milosť - 18

V jednej zo svojich kníh rozpráva H. A. Ironside príbeh o neúspešnom atentáte na kráľovnú Alžbetu I. Žena, ktorá to chcela urobiť, sa prezliekla za sluhu, ukryla sa v kráľovnej spálni a čakala na vhodný okamih, aby kráľovnú prebodla. Neuvedomila si však, že skôr, ako sa kráľovná uloží na odpočinok, telesní strážcovia dôkladne prezrú každú miestnosť.

Ženu našli ukrytú medzi kvetmi. Vzali jej dýku, ktorú plánovala vraziť do srdca jej veličenstva a priviedli ju ku kráľovnej.

Žena si uvedomila, že z ľudského hľadiska sa ocitla v beznádejnej situácii. Hodila sa na kolená a prosila kráľovnú, aby jej preukázala milosť ako žena žene.

Kráľovná na ňu chladne pozrela a ticho povedala: „Ak ti dnes preukážem milosť, čo mi sľúbiš do budúcnosti?“

Žena pozrela hore a povedala: „Milosť, ktorá kladie podmienky a ktorá je zviazaná s ďalšími požiadavkami, nie je milosť!“

Kráľovná Alžbeta I. sa na chvíľu zamyslela a potom povedala: „Máš pravdu. Odpustím ti podľa svojej milosti.“ A tak ju nechali odísť ako slobodného človeka domov.

Milosť je viac než nezaslúžená priazeň. Ak nasýtiš tuláka, ktorý na teba zavolá, to je nezaslúžená priazeň, ale sotva môžeme povedať, že je to milosť. Predpokladajme však, že ťa niekto okradne a ty toho človeka nakrmiš. To je milosť.

Štvrtok po piatej pôstnej nedeli – 2. 4. 2020

Rim 8,32

Keď on vlastného Syna neušetril, ale vydal ho za nás všetkých, akože by nám s ním nedaroval všetko!?

Ako rýchlo zbohatnúť - 19

V jednom veľkom meste žilo pekné, ale chudobné dievča. Nemalo ani 10€. Nemohlo zájsť do obchodu a niečo si kúpiť. Po niekoľkých mesiacoch sa však situácia úplne zmenila. Do mesta sa táto mladá žena vybrala so sumou peňazí a mohla si kúpiť, čo potrebovala.

Čo sa stalo? Vydala sa za bohatého muža. Pretože sa stala jeho manželkou, všetko, čo mal on, patrilo teraz aj jej. Niečo podobné sa stane, keď prijmem Pána Ježiša. Keď svoj život spojíme s jeho životom, dáva nám k dispozícii všetko, čo má.

Milosť - znamená dostať od Boha to, čo nám nepatrí.

Piatok po piatej pôstnej nedeli – 3. 4. 2020

2 Moj 2,11-12; 4 Moj 12,7-8a

V tom čase, keď Mojžiš dorástol, vyšiel k svojim súkmeňovcom, aby videl ich ťažkú robotu. Tu videl, ako istý Egypťan bil jeho súkmeňovca, hebrejského brata. I poobzeral sa a keď videl, že tam nebolo nikoho, Egypťana zabil a ukryl do piesku.

No nie tak s mojím služobníkom, Mojžišom! On je v celom mojom dome najvernejší. Ja sa s ním rozprávam od úst k ústam, otvorene a nie v hádankách - a on môže hľadiť na Pánovu podobu.

Ako veci získavajú hodnotu - 20

Slávny básnik vezme kus papiera a napíše naň báseň. Bezcenný hárok papiera tak nadobudne hodnotu možno aj niekoľko tisíc eur. O takom človeku povieme, že jeho dielo je geniálne.

Keď sa na kúsok papiera podpíše majiteľ veľkej fabriky alebo riaditeľ prosperujúcej firmy, môže mať miliónovú hodnotu. To je kapitál.

Keď sa na obyčajný kov vyrazí štátny znak a príslušný symbol, tento kov nadobudne určitú hodnotu. To sú peniaze.

Umelec môže vziať kus nejakého materiálu, ktorý má hodnotu pár eur a vyrobiť z neho predmet (napríklad sochu) v hodnote 5000€ . To je jednoducho umelecká zručnosť.

Maliar vezme kus plátna za 5€ a namaľuje naň obraz, ktorý predá za niekoľko tisíc eur. To je umenie.

Ale Boh - a jedine Boh - môže vziať človeka, ktorého život bol veľmi hriešny, bezcenný, bez radosti, umyť ho v Ježišovej krvi a vložiť doňho svojho Ducha. Takýto človek sa stane požehnaním pre ľudstvo. To je milosť, hodnota ktorej sa jednoducho nedá vyjadriť v číslach.

Milosť mení levov na baránkov, vlkov na ovečky, príšery na ľudí a ľudí na anjelov.

Sobota po piatej pôstnej nedeli – 4. 4. 2020

Mt 18,25-27

Ale pretože nemal skadiaľ vrátiť, pán rozkázal predať jeho aj jeho ženu aj deti i všetko, čo mal, a dlh splatiť. Vtedy mu sluha padol k nohám a na kolenách ho prosil: „Pozhovej mi a všetko ti vrátim.“ A pán sa nad sluhom zľutoval, prepustil ho a odpustil mu aj dlžobu.

Nezaplatiteľný dlh - 21

Ruský cár Nikolaj II. mal vo zvyku preobliecť sa za obyčajného vojaka a tak ísť medzi vojakov a skontrolovať hliadky. V jednej hliadke bol mladý muž, ktorého otec poslal na vojnu preto, aby sa naučil poslúchať a stal sa z neho poriadny človek. Život v armáde a medzi vojakmi mal však naňho úplne opačný vplyv. Akoby do ohňa prilievali ešte viac benzínu, taký neviazaný bol jeho život.

Jednou zo slabých stránok tohto mladého muža boli hazardné hry. Pritom mal na starosti financie a účtovníctvo vo svojom oddieli. Keď zistil, že dlhy, ktoré si narobil v hrách, sám splatiť nedokáže, požičal si z peňazí svojho oddielu. Tým si však vôbec nepomohol. Dlhy boli stále väčšie a väčšie a on siahal do spoločnej pokladnice stále hlbšie a hlbšie.

Jedného dňa sa rozhodol, že všetky svoje dlhy spočíta. Dospel k obrovskej sume. Uvedomil si, že to nie je schopný nikdy vrátiť. Rozhodol sa preto, že spácha samovraždu. Prichystal si pušku a do účtovnej knihy napísal: „Taký veľký dlh! Kto ho môže zaplatiť?“ Keď rozmyšľal o tom, ako to vlastne urobiť, od únavy sa mu podarilo zadriemať.

Cár, preoblečený za vojaka nižšej hodnosti, bol práve v tú noc na obhliadke. Keď zbadal, že v chatrči tohto vojaka sa svieti, povedal si, že sa pôjde pozrieť, čo sa tam deje.

Vošiel dnu a uvidel vojaka s puškou v ruke. Keď si prečítal, čo napísal do účtovnej knihy, všetko pochopil.

Keď sa vojak prebudil a chcel sa zastreliť, zrak mu padol na účtovnú knihu a na to, čo tam napísal: „Taký veľký dlh! Kto ho môže zaplatiť?“ Pod týmito slovami bolo dopísané: „Zaplatím celú sumu. Cár Nikolaj II.!”

Milosť je všetko za nič. Je to pomoc bezbranným, cesta k tým, ktorí nemôžu prísť k vám vo vlastnej sile.